

sinaasappelen en trok hiermede van huis tot huis, de kleine Feigele in een leege kist op zijn kar.

Van de kleine winsten, die deze straathandel afwierp, wist Nachoem zich en de wees te voeden. Het kindje groeide op temidden van afval, rotting en oude kisten en de eenige fleur van Nachoems kelder waren de helle schillen van de reddende sinaasappelen. Met deze speelde kleine Feigele, 't droeve kindje, dat te vroeg den dood gezien had, en huilde veel en zonder reden.

Berl echter was met Riwkele naar 't land van Israël getrokken en als knecht diende hij in de bloeiende kolonie van Rischon le Zion en werkte er in de sinaasappelenboomgaard en de kleine Riwkele was om hem en plukte mede, zamelde mede en hielp bij 't inpakken der kisten.

De mooie zon van het oude land droogde de tranen van Riwkele en zij werd tot een vroolijk, dansend kindje, dat het leven van Berl opvroolijkte en hem den harden trek om den mond deed verliezen.

Maar al weken uit Riwkele's herinnering de beelden van moord en roof, zij wist dat ze een zusje had, dat aan haar zijde placht te stoeien en te drenszen. En 't gebeurde — 't was in den grooten oogst — terwijl de mannen de liederen zongen, die ze van de chaloetsim, die op de wegen werkten, hadden gehoord, en de meisjes de kisten volstopten met de groote ovale appelen, dat Riwkele plots in tranen uitbarstte, tot verwondering van de vroolijke bent en op een sinaasappel twee groote tranen vallen liet.

„Riwkele wos ist?” zei Berl en streelde 't hoofdje van het kind. „Feigele” snikte ze, plotseling bezitnemend van den weer opgedoken naam....

Maanden later toonde Nachoem Feigele vol trots heel heel andere sinaasappelen dan de gewone. Zij waren groot en ovaal, eieren van een wonderboom, vruchten uit Gan Eden *).

„Dat zijn appelen uit Erets-Jisroël †)”, zei hij en zijn stem streelde het woord. En hij nam een lat en met inkt teekende hij een groot Magen David §) op 't ruwe hout en plaatste dit tusschen zijn appelen.

De kleine Feigele deelde de ontroering van Nachoem zonder deze te begrijpen. En omdat alles wat ongewoon was, haar aan het huilen maakte, ging ze op de trap zitten voor de kist met de groote eiren-appelen uit Erets-Jisroël en toen gebeurde het dat een naam in haar opschoot: Riwkele. En twee groote droppels vielen op een sinaasappel. — Op één schil mengden zich toen de tranen van twee zusjes, een ventstertje en een plukstertje, hereenigde ze van over zee en land.

Want God is goed en zal eens zóó hereenigen de verspreiden van Zijn volk, van de vier hoeken der aarde.

*) Paradijs.

†) Palestina.

§) Davidsschild. Embleem van volk en leer en land.